

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"מ 9811/16

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

המערערים: 1. העמותה למען מדע מוסרי
2. עו"ד שגיא אגמון

נגד

המשיבים: 1. המועצה לניסויים בבעלי חיים
2. יו"ר המועצה לניסויים בבעלי חיים
3. הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד
הבריאות

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים שניתן ביום
27.09.2016 בעת"מ 67654-12-15 על ידי כבוד השופטת נ'
בן אור

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו התשע"ח (06.12.2017)

בשם המערערים: עו"ד ליויאן סגל; עו"ד שגיא אגמון

בשם המשיבים: עו"ד יונתן נד"ב

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים.
מערערת 1, היא עותרת 1 בהליך קמא, הינה עמותה שפועלת למען שקיפות ותקינות
ציבורית ומוסרית בתחום המדע, כולל בתחום הקשור לניסויים בבעלי חיים.

1. ערעור זה נסוב סביב דרישת המערערים כי משיבה 1 – המועצה לניסויים
בבעלי חיים (להלן: המועצה) – תפרסם דין וחשבון שנתי, על פי הוראות סעיף 5 לחוק

חופש המידע, התשנ"ח-1988 (להלן: החוק). בפסק דין בהיר ומנומק היטב, דחה בית המשפט לעניינים מנהליים את העתירה.

נצעד צעד צעד בפרימת המסגרת הנורמטיבית. סעיף 5(א) לחוק מחייב רשות ציבורית לפרסם דין וחשבון שנתי. ההגדרה של רשות ציבורית הרלוונטית לענייננו היא "תאגיד שהוקם בחוק" (סעיף 2(8) לחוק חופש המידע). אין הגדרה מדויקת על פי דין או על פי הפסיקה למונח האמור. באורח כללי, תאגיד מוגדר בחוק הפרשנות כ"גוף משפטי, כשר לחיובים, לזכויות ולפעולות משפטיות". לעניין חוק חופש המידע, השילוב בין המונחים "רשות ציבורית" ו"תאגיד שהוקם בחוק" מובילנו למסקנה כי עסקינן בסוג של תאגיד ציבורי. דומה כי תאגיד ציבורי מאופיין בהיותו אישיות משפטית המוסמכת לפעול לא רק בתחום המשפט הציבורי, אלא אף בתחום המשפט הפרטי. בדרך זו ניתן ביטוי לשילוב שבין רשות ציבורית ותאגיד שהוקם בחוק.

המועצה איננה מוגדרת כתאגיד בחוק הרלוונטי. זאת, בניגוד, למשל, למגן דוד אדום, המוגדר בחוק מגן דוד אדום, התש"י-1950 כגוף מאוגד הרשאי להתקשר בחוזים ולהיות צד בכל משא ומתן, לביטוח לאומי המוגדר כתאגיד בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, ולמועצה להשכלה גבוהה, שמוגדרת כ"תאגיד, כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית", בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958. אף אם אבחן את העניין על פי מבחן גמיש יותר – על פי מאפייני המועצה, ולא על פי ההגדרה בחוק – מוקשה להגדיר את המועצה כגוף נפרד העומד ברשות עצמו. היא איננה יכולה לפעול בתחום המשפט הפרטי, היא אינה מעסיקה עובדים, ואין לה נכסים או תקציב משלה. עולה כי המועצה מהווה חלק משרד הבריאות. המסקנה היא כי אין חובה על פי חוק חופש המידע שהמועצה תפרסם דוח שנתי.

2. בהליך דנא, המערערים נשענו על חוק חופש המידע כדי לחייב את המועצה לפרסם דוח שנתי. נאמנים להשקפתם, המערערים סבורים כי בשל מהות הנושא וחשיבותו, מוטב כי המועצה תפרסם דוח שנתי על כל המידע שייחשף בעקבות פעילותה. ואולם, אין בשאיפה זו – הגם שהיא ראויה במישור הכללי – כדי לשנות את הוראות חוק חופש המידע, שאינן מחייבות פעולה כזו מטעם המועצה.

ונוסיף. עתירה זו אינה עוסקת בשאלה הרחבה – באיזה מידה על המועצה לפרסם את פעילותה. מוסכם כי ניתן דיווח מסוים על פעילות המועצה תחת המטריה של משרד הבריאות. בהליך קמא, בית המשפט לעניינים מנהליים קינח את פסק דינו בקבעו כי כיום מפרסמת המועצה נתונים רבים בעניין ניסויים בבעלי חיים, כן

מפורסמים פרוטוקולי דיוניה ואף הסברים על ההליך לבחינת בקשות שונות. המערערים אינם מסתפקים בכך. בא כוח המשיבים הודיע בתגובתו בהליך קמא כי משנכנס לאחרונה לכהונה יושב ראש חדש למועצה, תבחן המועצה פרסום מידע נוסף לציבור – ועל מגמה זו ודאי שיש לברך.

מבלי לקבוע באיזה מידה המועצה חייבת לפעול על פי מגמה זו, אף דעתנו היא כי זוהי מגמה רצויה וראויה. נראה שכך נובע מטיב פעילות המועצה. ברם, אין בכך כדי לשנות מהמסקנה כי דין הערעור – שעניינו כאמור בחובת פרסום דוח שנתי על פי חוק חופש המידע – להידחות. המסלול האמור אינו מחייב הגשת דוח שנתי, וזו הסוגיה העומדת להכרעה במסגרת ערעור מנהלי זה.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט י' אלרון:

אני מסכים.

ש ו פ ט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.

ניתן היום, י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט